

AJUDANT A VIURE

Als joves lleidatans

Avui vull dirigir-me a vosaltres, joves amics: N'estic cert que a Lleida i a les seves comarques hi ha joves amb inquietuds i que volen encertar en la vida. ENHORABONA! És el menys que es pot demanar a una persona intel·ligent i responsable que no s'accontenta amb viure de qualsevol manera. Per això, feu molt bé preguntant-vos què podeu fer amb la vostra vida i, fins i tot, què voldrà Déu de vosaltres el dia de demà o ja avui mateix.

Hi ha bastants joves que deixen passar els anys i es limiten a repetir conductes maquinalment, com les formigues... Però afortunadament vosaltres no sou d'aquests. Vosaltres teniu prou personalitat com per fer-vos preguntes de futur i dedicar temps a cercar respostes. I no busqueu respostes momentànies fruit d'un entusiasme passatger i efímer sinó que, amb una certa profunditat, busqueu respostes que orienten la vostra existència. Voleu saber no tan sols què fer sinó sobretot què ser.

Sou joves que no s'accontenten en tornar a casa ben tard a

la nit, o en anar tirant tota la setmana esperant «la febre del dissabte». Vosaltres voleu quelcom que pugui omplir la vida de debò, que pugui capacitar-vos per afrontar totes les decepcions que s'amaguen darrere de tantes paraules pronunciades amb la seguretat que donen unes quantes cerveses...

Jo us saludo i us felicito perquè, amb aquesta actitud de recerca, us col·loqueu a la graella de sortida d'una cursa a la que únicament poden participar aquells que accepten posar-se a «escoltar» la veu de la seva consciència.

Atreu-vos a escoltar el que us dic avui, confiant en la vostra acollida: el mateix Déu que us va concedir el do de la vida us crida ara a viure-la seguint les empremtes de Jesús i us obre diferents possibilitats de realització. Una d'elles és la que molts (i jo mateix) vàrem triar en un llarg procés de resposta a allò que sentíem interiorment que el Senyor ens demanava: servir als germans com a preveres de l'Església.

Tradicionalment, al voltant del dia de sant Josep, celebrem EL DIA DEL SEMINARI. A dia d'avui a Lleida tenim quatre seminaristes preparant-se i discernint la seva vocació. Ho fan amb altres joves i acompanyats per educadors a Barcelona, al Seminari Interdiocesà. N'hi ha dos més a les portes per al proper setembre, si Déu ho vol. Per què no hi penseu seriosament i en consciència?

Jesucrist us necessita i us crida a continuar la seva missió de Bon Pastor. I jo convido explícitament a tots aquells que voldríeu plantejar-vos la vida d'una altra manera més generosa. Us ofereixo també la meva col·laboració per a tot allò que pugueu necessitar en aquest camí de discerniment.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Eucaristia de la festa de Sant Josep a les Germanetes dels Pobres

▶ Dijous 19 de març, festa de Sant Josep, a les 12 del migdia a la capella de la residència Joana Jugan, a la partida de Gualda, celebració de l'Eucaristia de la festa patronal de les Germanetes dels Pobres, presidida pel bisbe Joan Piris.

La Diòcesi de Lleida peregrinarà a Roma a la canonització del P. Coll i de Joana Jugan

▶ La Diòcesi de Lleida peregrinarà a Roma per assistir, el dia 11 d'octubre, a la canonització de cinc beats, dos d'ells, el P. Francesc Coll i Joana Jugan, molt relacionats amb Congregacions religioses de la Diòcesi de Lleida. Els nous sants són: **Zygmunt Szc sny**, polac, bisbe i fundador de la Congregació de les Germanes Franciscanes de la Família de Maria. **Francesc Coll i Guitart, de Girona**, sacerdot dominic i fundador de les Dominiques de l'Anunciata. **Jozef Damià de Veuster, (el pare Damià, l'apòstol dels leprosos de Molokai)** holandès, sacerdot de la Congregació dels Sagrats Cors de Jesús i Maria. **Rafael Arnáiz Barón, (el hermano Rafael)** espanyol, religiós de l'Orde Cistercenca de l'Estricta Observança. **Joana Jugan**, francesa, fundadora de la Congregació de les Germanetes dels Pobres. La Diòcesi de Lleida vol estar al costat de les Dominiques de l'Anunciata i de les Germanetes dels Pobres en la canonització dels seus respectius fundadors. **Inscripcions i reserves:** Al Bisbat (tel. 973 268 628. Fax: 973 272 973. E-mail: vicaria@bisbatlleida.org) o al telèfon 973 237 162 (Montse Ges).

Davant la crisi i l'avortament reflexió del Bisbe de Lleida amb el Col·legi de Consultors

El 28 de febrer, el Sr. Bisbe amb el Col·legi de Consultors, féu pública una reflexió des de la Paraula de Déu, davant dos temes d'actualitat: La crisi i l'avortament.

La nota comença dient que hi ha moltes maneres de matar o de fer impossible el viure: «La "insensibilitat" o "inactivitat" davant la necessitat urgent que experimenta el nostre "germà" ens afecta tots, a cadascú en un nivell o mesura diferent. Davant la crisi —diu la nota— tenim el perill de veure només com ens en sortim cadascú de nosaltres, com podem evitar les seves conseqüències en la nostra economia, o en l'economia familiar, o de grup».

La reflexió diu també que davant les necessitats dels nostres germans la resposta no ha de ser la indiferència: «Hi ha molta gent, molts "germans", que no poden viure. S'ho passen malament. Han perdut el treball». Davant aquesta situació es convidava a «obrir els ulls», i a adonar-se del problema i dels qui el pateixen al nostre entorn: «Es-

tem segurs que, si obrim "els ulls", obrirem també la ment i el cor».

El Text recorda les iniciatives generoses desinteressades com Càritas, comunitats parroquials, grups diversos, que no són «indiferents», afirmen per constatar que són l'egoisme o egocentrisme, amb tots els seus derivats, el que està a la rel de la crisi: «Per això caldrà que el món, els polítics i economistes, i tots nosaltres, ens moguem, proposem, inventem mesures contra la crisi... Però ens cal no oblidar la rel, per no equivocar la solució».

La nota del bisbe Piris i del Col·legi de Consultors, qualifica la crisi econòmica de forta i global, com també ho fa al referir-se a la crisi de valors: «I el valor primer, per a nosaltres valor absolut, és la vida. Ens faltaria sinceritat, si parléssim de drets humans, d'Estat de Dret, i no respectéssim amb tota fermesa la vida, la vida de tots i totes, i la vida en tots els seus estadis. És el cas de l'avortament. Una vida humana és sempre un subjecte a venerar, a defensar, a protegir».

DIUMENGE III DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida, al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R. Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justísimos. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel / regalimant de la bresca. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 20,1-17)

En aquellos días, el Señor pronunció las siguientes palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de Egipto, de la esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí.

No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Fíjate en el sábado para santificarlo.

Honra a tu padre y a tu madre: así prolongarás tus días en la tierra que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás testimonio falso contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo; no codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de él.»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye al ignorante. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

La voluntad del Señor es pura / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,22-25)

Hermanos: Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero, para los llamados —judíos o griegos—, un Mesías que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios.

Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convertáis en un mercado la casa de mi Padre.» Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora.» Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?» Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré.» Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?» Pero hablaba del templo de su cuerpo. Y, cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y dieron fe a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba con ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

Mosaic de Sant Pau. Museu de Chora, Constantinoble (actual Istanbul)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): 2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30. ■ **dimarts**: Dn 3,25. 34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35. ■ **dimecres**: Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19. □ **dijous**: 2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13,16-18.22 / Mt 1,16.18-21 (o bé: Lc 2,41-51a) ■ **divendres**: Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34. ■ **dissabte**: Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14. ■ **diumenge** vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.): 2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jn 3,14-21.

COMENTARI

Eliminar les trampes

L'evangeli ha estat sempre una gran provocació. La raó és ben senzilla: el seguiment de Jesús de Natzaret exigeix deixar de donar culte als ídols de torn, per tal de viure una vida nova, edificada en l'autenticitat, i en eliminar les trampes que ben sovint ens posem.

La llei de Déu de l'Antic Testament ofereix un model de vida edificat en el seny i la llum que ve de Déu. Per això, en el fons, coincideix amb un estil de vida ben acceptable per la raó il·lustrada. Aquesta validesa de la llei del Sinaí, al mateix temps és la seva feblesa, perquè pot ser domesticada per

la ideologia dominant. Per això, se'n pot fer un mercat...

El model del Crist sempre provoca i escandalitza. Escandalitza l'ordre establert, perquè no representa l'esplendor del poder benefactor, sinó la humilitat i la feblesa de l'amor pastat amb el dolor. Escandalitza, també, a la intel·ligència i a la cultura dominant, perquè no dona grans explicacions, sinó que invita a la discreció, a la modèstia i a l'atansament als pobres i als marginats, de manera que, no condueix a ser uns triomfadors, sinó més aviat uns perdedors, segons l'esquema d'aquest món.

Si volem fruit de la joia de l'evangeli, no podem fer trampes. Com Jesús, que no es fa mai enrere, que expulsa els mercaders del temple..., i que edifica un *nou temple*, que no és altre que la creació, la dignitat de la vida, la lluita per la justícia, l'amor humil, la fortalesa de la recerca de la veritat, la fe confiada en Déu... en definitiva, l'abandó en mans de Déu.

Feliços nosaltres, si no fem trampes i si no ens escandalitzem de la crida radical del Crist!

SÍNODE SOBRE LA PAROLA DE DÉU

L'homilia

L'anunci de la Paraula de Déu troba el seu lloc sobretot en l'homilia, «en aquest acte —diu el *Missatge* del Sínode— el ministre hauria de transformar-se en profeta», utilitzant «un llenguatge nítid, incisiu i substancial, i actualitzant la Paraula ha de fer germinar la pregunta de la conversió i del compromís: “què hem de fer?” (Ac 2,37)».

En el Sínode es manifestà una insistència en l'homilia com a lloc d'encarnació litúrgica i vital de la Paraula de Déu. Suscità un especial interès la intervenció del bisbe de Bilbao, Mons. R. Blázquez. «La litúrgia —va dir— és el lloc privilegiat en el que les Escripures són Paraula de Déu per a la comunitat», ja que «l'homilia és un dels serveis més importants que el bisbe i el sacerdot poden fer per a la comunitat dels fidels cristians».

A l'hora de preparar l'homilia recomanà que el predicador «es prepari en la pregària» i es faci aquestes preguntes (*Prop.* ns.14s.):

1. Què diuen les lectures proclamades?
2. Què em diuen a mi?
3. Què he de dir a la comunitat, tenint en compte la seva situació concreta?

El predicador ha de ser el primer a deixar-se interpel·lar per la Paraula de Déu. L'homilia ha de ser alimentada per la doctrina i transmetre l'ensenyament de l'Església per fortificar la fe, cridar a la conversió en el marc de la celebració i preparar a l'actuació del misteri pasqual eucarístic. Per això «s'ha de fomentar l'ús del silenci acabada l'homilia».

Dr. Salvador Pié-Ninot

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Europa no suprimeix les identitats

La Unió Europea no suprimeix les identitats, però permet una relació privilegiada entre aquestes i la seva projecció en el món. Europa no és un imperi, sinó una connexió de destins nacionals que no tan sols descobreixen que no s'han de fustigar, sinó que comparteixen un futur comú.

És un espai sense una hegemonia nacional o política, determinat per una difícil convergència, poc ràpid i reactiu, marcat per divisions, però alhora original en el món actual. Europa, això no obstant, necessita redefinir-se en les seves arrels davant del món.

Tots els europeus necessitem una confirmació de la nostra identitat en el terreny personal, col·lectiu i supranacional. Falta un *pathos* europeu, com es va veure en el referèndum francès i holandès, o d'altres vegades. Per crear Europa cal apel·lar a la profunditat de les seves arrels i als sentiments dels seus ciutadans. I més enllà de la retòrica, cal que cada país prengui determinades decisions.

Els europeus passen per una crisi d'identitat que també és espiritual. Europa, davant de les religions, generalment ha decidit triar el camí de la separació, de la laïcitat, entesa com a emancipació de l'Estat confessional. La laïcitat, d'alguna manera, forma part del bagatge cultural dels europeus. Però el cristianisme és el fundador de la nostra cultura, amb altres elements. El cristianisme és un aspecte d'aquell patrimoni comú que no es pot negar: no és un dogma; és una història i una realitat.

Andrea Riccardi

(*Convivre*, Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

15. ✝ Diumenge. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. Dilluns. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. Dimarts. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. Dimecres. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església; sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Famers (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. Dijous. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

20. Divendres. Sant Ambròs de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. Dissabte. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

INTENCIONS DEL SANT PARE (març)

General: Perquè el paper exercit per les dones sigui més apreciat i valorat en totes les nacions del món.

Missionera: Perquè tots els membres de l'Església a la República Popular de Xina, a la llum de la Carta que el Papa Benet XVI els va escriure, treballin per ser signe i instrument d'unitat, de comunió i de pau.

ENTREVISTA

▶ FRANCESC RIERA

La Manresa ignasiana

L'Ajuntament de Manresa, assessorat per la Cova de Sant Ignasi, ha editat un opuscle que porta per títol *L'empremta de Sant Ignasi de Loiola del segle XVI al XXI*, que ofereix informació sobre la vida del fundador dels jesuïtes i sobre la història de la Manresa del s. XVI i de la ciutat actual. La publicació pretén ser un manual informatiu sobre sant Ignasi i el seu llegat a la capital del Bages i funcionar com a guia pràctica «que permeti resseguir els innombrables indrets ignasians», segons afirma Francesc Riera, SJ, superior de la Cova de Sant Ignasi. L'opuscle permet, també, completar la visita guiada que ofereix Turisme de Manresa cada diumenge al matí per diversos llocs significatius de la ciutat (www.manresaturisme.cat).

Quin és el llegat principal de sant Ignasi, a partir del seu pas per Manresa?

Després de llargues converses amb el monjo que el va atendre, va romandre 11 mesos a Manresa, ciutat que amb la seva estada ha esdevingut el bressol de les espiritualitats ignasians i dels Exercicis Espirituals. Entre moltes altres dades, ho demostra el fet que hi ha en el món unes 60 institucions que porten el nom de Manresa, a causa de l'estada d'Ignasi entre nosaltres.

Quin lligam hi ha entre sant Ignasi i Montserrat, que és també un punt de visita?

Ignasi, de jove, era el típic «trepa» del s. XVI. Als 15 anys ja el trobem a la cort del Comptador Major de Castella —una mena de ministre de finances. Posteriorment va escalar una bona posició política amb el virrei de Navarra, que el va dur a comandar la defensa de Pamplona, on va ser ferit. Les llargues i avorrides hores d'inacció dels postoperatoris li varen trencar els esquemes i va decidir començar un pelegrinatge cap a una vida nova. Montserrat va ser la primera estació significativa.

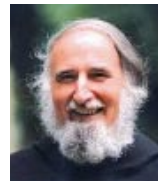
Què voleu que li quedi a la persona que faci aquestes visites?

Voldríem que respirés l'aire que va respirar Ignasi. Tota la ciutat vella i la rodalia ens parlen d'aquell pelegrí pobre; «aquell pelegrí era un boig d'amor de Déu», va dir d'ell un monjo de Montserrat del s. XVI. La visita cultural fa ensumar un personatge d'una sola peça, autèntic, tot ell veritat. Un místic que ens fa entrar en contacte amb la fondària de nosaltres mateixos.

Òscar Bardají i Martí

EL HIMNO AL AMOR

«No presume»

«No tiene envidia; el amor no presume ni se engríe» (1Co 13,4). El término griego *perpe-reuetai* significa «presumir», «jactarse», y se aplica a las personas fanfarronas, jactanciosas o faroleras. Quien está lleno de amor, quien experimenta el amor en su interior como una fuente, no tiene necesidad de elevarse por encima de los demás, de sentirse superior. La presunción remite siempre a una persona que no está en contacto consigo misma. Sólo se siente a sí misma cuando parece bien hacia fuera. Pero no tiene ningún sentimiento interior de sí y su verdadera individualidad. El amor nos pone en contacto con el sí mismo interior. Y de este modo nos regala serenidad y paz interior. Estamos en armonía con nosotros mismos.

La jactancia suele ser expresión de falta de autoestima. Dado que, tal como soy, considero que no tengo valor, debo conseguir ponerme en el centro ante los demás. O tengo que alardear continuamente para que la gente me preste la debida atención. Pero esto es un círculo vicioso. Los demás se apartarán de mí si faroleo permanentemente, porque esto suscita reacciones negativas en ellos.

El evangelista Lucas nos narra el relato del publicano Zaqueo, que era de pequeña estatura. Parece manifiesto que sentía un clarísimo complejo de inferioridad. Por esto, como recaudador de impuestos, debía empequeñecer a sus semejantes. Y tenía que reunir la mayor cantidad posible de dinero para impresionarlos. De este modo cayó en un círculo vicioso, pues se sentía cada vez más excluido y menospreciado por los demás. Jesús se encuentra con él y le ama, sin plantearle exigencias. La experiencia de sentirse amado incondicionalmente sana a Zaqueo. El amor lo transforma. La experiencia del amor lo libera del impulso de tener que presumir de su posición y su dinero. Quien experimenta el amor queda libre de la jactancia.

Anselm Grün

(*El Himno al amor de San Pablo*, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

AGENDA

Via Crucis dels Portants del Sant Crist de Sant Llorenç.—Tots els diumenges de Quaresma a la parròquia de Sant Llorenç a 3/4 de 7 de la tarda, tot seguit a la Missa de les 6, Via Crucis amb la imatge del Sant Crist de l'Agonia, titular de la Pia Unió dels Portants.

Hora Santa i Recés a la catedral.—Diumenge 15 de març, 6 tarda a la capella del Santíssim de la catedral, Hora Santa amb Exposició del Santíssim i Recés organitzat pel Secretariat de Pietat Popular.

Eucaristia del tercer diumenge de Quaresma a la catedral.—Diumenge 15, 7.30 tarda a la catedral, Eucaristia del tercer diumenge de Quaresma i cant de Vespres, presidida pel bisbe Joan Piris.

Classes de Bíblia a Santa Maria Magdalena.—Dilluns 16, de 7.30 a 8.30 tarda a la parròquia de Santa Maria Magdalena, classe de Bíblia en l'Any de Sant Pau, a càrrec de Mn. Jaume Pedrós.

Entrevista radiofònica del Sr. Bisbe.—Dimecres 18, 6 tarda a Radio Popular-COPE, entrevista amb el bisbe Joan Piris a càrrec dels nens amb síndrome de Down, en el seu programa radiofònic.

Tridu Quaresmal a la parròquia de Sant Pau.—Del 19 al 21 de març, a la parròquia de Sant Pau de la Mariola, Tridu Quaresmal organitzat per la parròquia conjuntament amb Confraria del Natzarè. Tots els dies, a les 7.30 tarda, Santa Missa i predicació a càrrec del reverend Antonio Fernández, consiliari de les «Hermandades del Trabajo» de Madrid.

Cinema-Jove.—Divendres 20, 8 tarda a l'Acadèmia Mariana, Cinema-Jove, organitzat per la delegació de Pastoral de Joves.

Jornada d'acompanyament al dol i malaltia.—Divendres 20 de març de les 9.30 del matí a les 4 de la tarda, a l'Auditori Campus Universitari Cappon. Participaran: Francesc Torralba, filòsof i teòleg; Anji Carmelo, doctora en metafísica i escriptora; Maria Nabal, metgessa; Montse Esquera, pediatra i delegada de Pastoral de la Salut; A. Pangrazzi, president de l'Associació Italiana de Pastoral sanitària. Inscripcions: grupdol@gmail.com, tel. 649 343 574.

Seminari Espiritualitat del Carmel.—Dissabte 21, de 10.30 a 12.45 del matí al santuari de Santa Teresina «Claus fonamentals del seguiment de Jesucrist segons els sants del Carmel».

Curs de la Bíblia a l'Acadèmia Mariana.—Dissabte 21 de març, 5 tarda, Curs de la Bíblia dedicat a l'Evangeli de Sant Marc, dirigit per Mn. Daniel Turmo.

L'arxiprestat de la Seu Vella a la Passió d'Uldecona.—Diumenge 29, l'arxiprestat de la Seu Vella i com una manera de viure la Quaresma, organitzat a un viatge per anar a la Passió d'Uldecona. Informació i inscripcions a les parròquies de l'arxiprestat o al bisbat de Lleida. Tel. 973 268 628.

Exercicis Espirituals per adults.—Del 23 al 27, a la Casa d'Espiritualitat, organitzats pels Grups d'Oració i Amistat i dirigits pel P. R. Fabregat, jesuïta. Inscripcions: tels. 973 261 090 - 652 180 687.

Exercicis Espirituals per a Joves.—Del 4 al 7 d'abril, al col·legi Claver de Raimat, organitzat per la delegació de Joves del Bisbat de Lleida i dirigits per Mn. Josep Alexandre Baró. Inscripcions: A la delegació de Joves (c/ Acadèmia, 17), tel. 973 260 051.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Celebració del Dimecres de Cendra de la Pastoral Universitària

La Delegació de Pastoral Universitària i la Unitat pastoral de Cappon, han iniciat junts el camí de la Quaresma cap a la Pasqua, en la parròquia de Santa Teresa Jornet.

La celebració, convocada per les delegacions de Pastoral Universitària de les diòcesis d'Urgell, Solsona i Lleida, fou presidida pel consiliari Mn. Josep Alexandre Baró i pel consiliari de Pastoral de Juvenil, el franciscà P. Joan Pujol. Darrera les cendres hi havia una planta amb flors i, a pocs metres, el ja gastat i cansat ciri pasqual de l'any passat. Les cendres són l'adob que fa germinar plantes i flors. La cendra quaresmal ens duu a la vida de Pasqua... per dir novament que Crist il·lumina la nostra vida humana. Hem comprès que l'humà no pot créixer quan centra la vida en l'espectacle, el glamour, el protagonisme. La interioritat és donar pas al misteri de cadascú, signe del Misteri diví. Per aquí anava l'evangeli que tots hem escoltat. «El teu Pare, que veu tot el que és secret (interioritat-misteri)...». I tot esdevé Eucaristia.

Dimecres de Cendra a Sant Martí amb la presentació de la restauració del Sant Crist de l'Agonia

La parròquia de Sant Martí, també ha viscut intensament el Dimecres de Cendra. La Confraria del «Cristo de la Agonia» de la Casa d'Andalusia, va presentar en aquesta celebració, la restauració de la imatge del Sant Crist, titular de la mateixa i que en el mes de maig del passat any van donar a aquesta parròquia les religioses «Josefines», quan deixaren la ciutat de Lleida. Després de l'Eucaristia, es féu la benedicció de la nova creu, que presidirà tota la Quaresma el presbiteri de l'església i que en la nit del Dijous Sant sortirà en la Processó del Silenci. La nova Creu ha estat realitzada pels artesans Francisco Aporta, José Manuel Palma, Mario Palma i Miguel Angel Subías, a imatge i semblança del Crist de l'Expiació de Sevilla, més conegut com «El Cachorro». Mn. Vicenç Alfonso, rector de la parròquia i consiliari de la Confraria, agrai la participació dels Confreres, encapçalats per l'Hermano Mayor José Manuel Gómez i fidels, així com de les autoritats assistents, i especialment la labor dels artistes restauradors José A. Ferrer i Luis Capdevila i a la família confrare que ha col·laborat en aquesta iniciativa.

Trobada de formació dels catequistes de l'arxiprestat de Gardeny

El 18 de febrer, i després de molts ajornaments, va tenir lloc una trobada de formació dels catequistes de l'Arxiprestat de Gardeny, de 19.30 a 21.30 h, a la parròquia de Sant Ignasi de Lloiola de Lleida. Ens van reunir uns quaranta catequistes de totes les parròquies i col·legis que hi formen part.

La trobada va estar conduïda pel pare Joan Suñol, i ens va fer reflexionar sobre els reptes de la catequesi d'avui, quins són els ítems o circumstàncies que ens trobem tant per part dels infants com a persones i com a catequistes, com de la societat que ens envolta, ja que tot influeix en el moment de donar una formació catequètica als nostres infants.

Després de la visualització de l'experiència de tres catequistes (un jove, un altre de més temps i per últim una persona amb molts anys d'experiència) es van fer grups on es va parlar de l'experiència de cada un de nosaltres, què ens anima, estimula a anar endavant, la nostra acció catequètica com un gran servei que fem a l'Església.

Per últim vam tornar a reflexionar sobre la nostra solidesa interna com a catequistes, la nostra vida espiritual i de formació ens pot ajudar a anar assumint la catequesi evangelitzadora que duem a terme i que topa amb els ítems del nostre temps.

En aquesta trobada a part dels catequistes també hi eren presents l'arxiprest i la delegada de catequesi.

Catequistes de l'Arxiprestat de Gardeny

XXXIII Assemblea anual dels Grups d'Oració i Amistat de Lleida

El dissabte 21 de febrer es va celebrar la Trobada Anual dels GOA de Lleida, presidida pel bisbe Joan Piris.

Es va iniciar amb el rès de Laudes i meditació a càrrec de mossèn Jaume Pedrós sobre sant Pau. En el Paranimf de l'Acadèmia Mariana va tenir lloc l'assemblea anual, on es va presentar el lema del present curs «Paraula de Déu, Camí d'oració i Vida»; i una projecció de la vida de sant Pau. Després d'unes paraules del consiliari mossèn Mateu Freixes, va cloure l'acte el Sr. Bisbe. A continuació es féu la celebració Eucarística concelebrada amb els sacerdots dels grups. Per acabar i fomentant l'amistat, ens reuniren en un àpat acompanyats pel Sr. Bisbe.

Nomenaments

El bisbe de Lleida Joan Piris, amb data 1 de març de 2009, ha signat els següents nomenaments:

Mn. Josep Alexandre Baró Ania, director del Departament de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida i portaveu oficial del Bisbat per tots els assumptes de la diòcesi.

Mn. Antoni Agelet Delpueyo, vicari judicial, portantveu oficial pel que fa al litigi de les obres d'art.

Mn. Gerard Soler Quintillà, delegat diocesà per a la Pastoral Litúrgica.

Cloenda del cicle: «Religions en diàleg» a la parròquia del Carme

Com a cloenda del cicle de conferències «Religions en diàleg» organitzat per la parròquia del Carme, amb ocasió del seu Cinquantenari, tingué lloc una taula rodona amb els representants de les diferents confessions que hi han participat. Mn. Joan, rector de la parròquia, inicià la sessió amb la lectura d'un text de Luigi Giussani, a partir d'un poema de Thomas S. Elliot: «Els grans iniciadors de religions han proposat als homes la seva oferta de camí. [...] Però en un moment determinat [...] s'ha alçat per contra una Veu que ha pretès identificar el Destí amb si mateix. [...] Jo sóc el Camí, la Veritat i la Vida». (Jo 15,10)

Tot seguit diferents ponents van fer un breu resum de les seves aportacions. El Sr. Ferran Jové, de l'Església Evangèlica de la Bíblia Oberta, explicà que les esglésies evangèliques estan constituïdes per un col·lectiu de persones que en un moment de la seva vida han tingut un encontre amb Jesús ressuscitat i s'han deixat transformar per ell i la seva paraula. El P. Daniel Simón, de l'Església Ortodoxa es referí a les diferències entre

l'Església ortodoxa i la catòlica, subratllant les similituds per l'origen comú d'ambdues que han perdurat més enllà del cisma de 1054. Mn. Ramon Prat, com a representant de l'Església catòlica, centrà la seva intervenció en l'ecumenisme al que estem cridats tots els cristians, procurant atansar-nos al centre que és el Crist, buscant allò que ens uneix, abans del que ens separa. Quant al diàleg interreligiós, defugir de l'autoritarisme i de l'irenisme i seure junts a compartir —estimant-nos— i fer camí en tres nivells progressius: poder viure en plenitud la religió, sense ser manipulats pel poder establert, treballar junts per la justícia i la pau, i promoure el diàleg des del testimoni místic. Mammaoudou Racine, representant de l'Islam, recordà que els musulmans i els cristians tenen una mateixa as-

pendència en el patriarca Abraham i la resta de profetes fins a Mahoma.

Finalment, Josep Felip advocat i moderador de la taula, féu una ponència al voltant del diàleg ecumènic i interreligiós. Tot justificant la necessitat d'aquest diàleg en llibertat i sinceritat, prescindint d'una voluntat intel·lectual, filosòfica o política, ja que «la interculturalitat i el diàleg interreligiós és un instrument ineludible de la pau» (Raimon Panikar). Es referí a la dualitat de conceptes absoluts i enfrontats: el mal, causa de la pobresa, l'explo-tació, la discriminació..., i el bé, que es concreta en la pràctica de la virtut, que és capaç de redreçar aquesta realitat. En aquest sentit enumerà les virtuts cardinals —paciència, justícia, fortalesa i templança— i les teològals —fe, esperança i caritat— que haurien d'orientar el diàleg ecumènic i interreligiós. Un diàleg imprescindible que es reclama fins i tot des de la laïcitat (Samuel P. Huntington) evidenciant la transcendència de la realitat divina: «Quan tothom t'ha abandonat, quan no et quedés, al final sempre et queda Déu» (M. Gandhi).